Ch. XII.

௨௪. இதைப் புருஷனைச் சிங்கம் என்கிறதுபோல் பிள்ளையை ஆத்மா என்கிறது கௌணம் கட்டையைக் கனல் என்கிறதுபோல் பயஞ்சு கொத்தைத் தான் என்கிறது மித்தை கட்டையைக் கட்டை என்கிறதுபோல் சாட்சியைத் தான் என்கிறது முக்கியந் தான் செத்தாலும் பிள்ளைகள் பிழைத்தாற் போதும் என்கிறதிலே குடும்பத்தை ரட்சிக்கிறதிலே கௌணாத்மாவாயிருக்கிற புத்திரனே முக்கியம் கொண்படித்தேன் இருந்தேன் என்னும் இடத்தில் தேகமே முக்கியமாய்க் கண்டாப்போல் சுவர்க்க லோகம் வேணும் என்று காயக்லேசந் தபசு பண்ணும் இடத்தில் மித்தை ஆத்மாவான அக்ஞானியே முக்கியமானவன் சுயம்பிரகாச நிருவிகாரனென்னும் இடத்தில் முக்கிய ஆத்மாவான சாட்சியே முக்கியம் ஆகையினால் பஞ்சகோசங்களைத் தள்ளினதுந் தள்ளப்படாத ஆத்மாவே ஆனந்த சொரூபம் .... எ. ம.

௨௫ இவரைப் பிரித்து அறிகிற அடைவு எப்படித் தன்னைப் பட்ட பஞ்சகோசாதிக்கும் ஒவ்வொருக்கால ஆனந்தமாய்த் தோணுவானேன்? .... எ. கு.

௨௬. அன்றுடன்றே அவத்தைகளையும் போக்குவித்தைக் காணுகிற சுயம்பிரகாசனைத் தன்னியமே தான் என்று அறியவேணும். மிக்க புத்தி ரத்தி பிறந்த பரியந்தங்கள் எல்லாம் ஆத்மாவை கட்டித்துதிக்குத் தக்கக்கட ஆனந்தத்தாரத்தின் மியங்களைகிறது .... எ. ம.

Ch. XII.

௧௯. ஆத்மாவைக் கிட்டக் கிட்ட ஆனந்த
ஏற்றமியந் தோன்றிற்றவகை யெப்படி?.........எ.கு.—

௨௦. லோகத்திலே ஜீவாமியஞ் சுக்சாதன்
ம் ஆனபடியினாலே கைவிடப்படாத ஆன
ந்தம் என்று சொல்லப்படுமே புத்திரர்களுக்கு
பிள்ளை வந்தபோது ஜீவாமியத்தைக் கைவி
ட்டாலும் பின்னையேட்டிக்கையிலே
ஜீவாமியத்தைக் கட்டாலும் பின்னமே ஆன
ந்தம் ஆகவேணுமென் றிப்படியோர் விட்டாலும் பு
த்திரர் விட்டாலுந் தானேட்டப்போனதியிலே
லே பின்னையைக் கட்டாலுஞ் சரீரமே ஆனந்த
ம் ஆகவேணுமென் கொசுகோனிக்காதை விட்ட
கும்போது சரீரத்தை உபேக்ஷித்து இந்திரிய
ங்களைப் பற்றிப் பண்ணுகையிலே சரீரத்தை
க் கட்டாலும் இந்திரியமே ஆனந்தம் ஆக
வேணும். வெட்டக் கொண்டு போகிற போது இ
ந்திரியங்களை உபேக்ஷித்தாலும் பிராணங்களை
ரட்சிக்கையிலே இந்திரியங்களைக் கட்ட
லும் பிராணங்களே ஆத்மா ஆகவேணும் பிரா
ணன் போகிறபோது இனி இந்தப் பிராணங்களி
னாலாம் இனிமேற் கிடைக்காதென்று நிச்ச
யித்துக் கைவிட்டுப் பிராணங்கள் உண்டாகிற
போதுங் கூடவும் உண்டாகாமல் பிராணங்கள்
நசிக்கிறபோது கூடவும் நசியாமல். அசங்க
னை சதன்னியமா இருக்கிறதான்றானே ஆருக்
காலுங் கைவிடப்படாத பரமானந்த சொரூ
பன் ....எ...ம.

௨௧. தகப்பனுக்குப் பின் அந்த ஆனந்த

Ch. XII.

தில் இருந்து பொசிக்கமாட்டாத சாட்சியை ஆ
த்மா என்கிறது செல்வை அல்லாமெய்யும் ஞா
னமும் தனமும் தன்னதாக ஒப்புக்கொண்டுபொசி
க்கிறபுத்தியே ஆத்மா ஆகவேணும் இவைக்கே
ல்லியமுள்ளதுவும் இல்லை ? .... ௭...௬.

௨௧. முன்சொன்ன விவேகம் எல்லாம் விட்டு
ப்போட்டுத்திடமியும் இப்படிச்சொல்கிறத்தவன்
சீடனே பிரிதிவாதி யோனன்று அழிக்கப்படி
வகை கேட்டு உத்தரம் சொல்லவேணும் அது
எப்படியெனில் பூர்வோக்த சொல்லுகிற
உத்தரம். பின்னவருகிறதற்கு முன்னும் பின்னு
மில்லை என்றதாகத் தெரியப்படுத்திலேவருகிறது
ம் விழுந்துபோம் என்றதாக்கும் கின்னமெ
ப்பிட்டதும் பெருத்தபிழைத்துபோதல்லோ
என்றதாக்கும் பிறக்கின்றபோது கின்னபேர் பற
வைத்தோடும் முதலானதாலே தக்கிய மோத்
ன் ஆனால் ஒட்டியிருக்கிறதாக்கும் புண்ணால்
இட்டால்படத்தக்கிறதல்லை என்றதாக்கும்.
வித்துவான் ஆனால் வெட்கம் வேணும் என்ற
தாக்கும் எவனொருவனிடம் வந்தால் பிரதானக்கினிம
பண்ணுகிறதென்றதாக்கும். குடும்பியானால்
தனித்திருப்பதென்றதாக்கும். அவன்த
ன்வான் ஆனால் கோபம் காணுகிறதற்குப் போகிறு
மோசமானதாக்கும் இப்படிப்புத்தியின் அதி
லான்தீகனிலே பகுத்துப்பார்க்கில் தக்க
தானே மிஞ்சிபாதிக்கிற தன்மையதத்தம் ஆவர்
தாகேன். .... ௭...௰.

Ch. XII.

சீஷ. இவன் கொயித்து துலேலே விர்த்தியாதிக்கு
ஆனா? .... எ. கு.

உத். பிரம வித்தா இருக்கிறவன் பிரம சொரூப
ம் ஆனபடியினாலே சீஉத்தைக்கும் விர்த்தியாதிக்கு
ம் அவயவங்களின் அனுக்கிரகமும் நிக்கிரகமு
ம் அக்குப்படியேயல்லகம் என்றில் உத்தியி
னாலும் பிரம வித்துக்கள் விஉஇனு சங்கைபண்ணி
னவன் ஆயுர்க்கு சுவர்யகம் ந்யுந்ய் ரிரதந்து
லே கிடப்பன் என்கிறபுராண வசனத்தினாலும்
விர்த்தியாதிக்கு அனர்த்தம் வருடம். .... எ. ம.

சீஷ. இப்பால் சித்தாந்தம் எதாக்குது? .... எ. கு.

உத். இப்போசொன்னபடிப்படிக்கு அறிஞ
சாட்சியாயிருக்கிறதானே சகலத்திலும் பிரவி
வர்ணது என்ற ஆத்மானந்தத்திலே எங்கேயு
ம் கனிந்து இருக்கிறவனைக்கேடுந்தினன்று
சித்தாந்தம். .... எ. ம.

சீஷ. இந்த ஆத்மாவுக்கு சைதன்னியம்போ
லே சுகமுஞ் சுபாவமே ஆனால் அக்கக்கிரனவிகு
த்திகளிலே சித்துமாத்திரந் தோன்றி ஆனந்தந்
தோன்றுடிய இருப்பானேன்? .... எ. கு.

உத். உஉஇடனமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமா
இருக்கில் அக்கினியினுடைய உஉஇடனந்தன்
னிலும் பிரபைவிட்டதும் பிறிந்து காண்கின்றுப்
போலவுந் தாமரைப்பூவுக்கு சுபாவமா இருக்கில்
சுபாசத்தைக்கண்ணெவ் வொருவ இந்திரியத்திலே ஒ
வ் வொருகுணமே தோன்றுகிறும்போலவும் ஆத்
மாவினுடைய சிதானந்தங்களும் வெவ்வொரு

Ch XII.

விருத்தியிலே எவ்வாறு சுபாவத் தோற்றம்.... ஏ..ம

சிஷ். எந்த விருத்தியிலே அந்த சுபாவத் தோற்றமாம்? .... ஏ...கு.

உத். நிருமலமா யிருக்கிற சாத்திக விருத்தியிலே ஆத்மாவினுடைய நிஜமும் ஆனந்தமுந் தோற்றும். மலினமா யிருக்கிற இராசத விருத்தியிலே ஆனந்த அம்சந் தோற்றுது. .... ஏ..ம

சிஷ். இப்படிக்கொத்த ஆத்மானந்தத்தை முந்தின அத்தியாயத்திலே சொன்ன யோகம் அனுஷியிலே இந்த அத்தியாயத்திலே சொன்ன விவேகத்திலே தான் சாதிக்கப்படுமோ. இதிலே பிரமாணம்? .... ஏ..கு.

உத். யோகத்திலே யாதொரு பிரமம் அடையப்படுகிறது. ஞானத்திலேயும் அதுவே ஆத்மானந்தமாக வெளிப்பட்டது. இதற்குப் பிரமாணஞ் சாங்கியத்திலே அடையப்படுகிற பதம் யோகத்திலேயும் அடையலாம் என்கிற கீதைச் சொல் பிரமாணம். .... ஏ..ம

சிஷ். சாங்கியம் யோகம் என்ற இரண்டு வழியாய்ப் பகுத்துச் சொல்லுவானேன். இரண்டிலேயும் பலன் ஒன்றாய் வருவானேன்? .... ஏ..கு.

உத். பேதத்துக்கு யோகமென்றதாயுங்கூடும் பேதத்துக்கு ஞான நிச்சயம் என்றதாய் வருமென் என்கிறதை மனத்திலே கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணன் இரண்டு வழியுஞ் சொன்னார். யோகி ஞானி என்கிற இருவருக்கு மொன்றாம் நித்தியம். என்கிற ஞானமும் ராகத்திலே உம் இல்லாமையு

Ch. XII.

ம் விஷயத்தை வர்த்திக்கிறதும் பிரதியோகியாயிரு
க்கிற தேகாதிகளிலே அத்தியாசந் தவக்கிறது
ஆத்மியான்படி உயிரிலே மோட்சமும் அபியாக
வருகிறது. .... ஏ..ம.

௬௰. தொழுதும் எல்லாந் தொகுவகையிலே
அது எப்படிப்புத்தியிலே படாமலிருக்கும்
?. .... ஏ..கு.

௨௫. புத்திக்கு எந்தத்தொழிலுமே இல்லையென்
றபோகத்தக்கதாக அதுவித் ஆனந்தம்
என்னிற்மெல் அத்தியாய்த்திலே வெளிப்படுத்து
கிறேம். .... ஏ..ம.

ஏகோரும் இந்த ஆத்மானந்தத்தை
அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு விருத்த
தைப்பாராமல் இருக்கிறவன் காரியத்திலே
யோகியும் ஆவன் எளிதாகவும் மோட்சங்கி
டைக்கும் என்றைமக்தனுக்கு அனைக்கிறம்
பண்ணிறேம.

பன்னிரண்டாவது

ஆத்மானந்தம்.

முற்றும்.

Ch. XIII.

The bliss of Non-duality

பதின்மூன்றாவது.

அத்துவிதானந்தம்.

முந்திச்சொல்லப்பட்ட யோகானந்தத் தானே ஆத்மானந்தம் அதற்கு எந்தத் தோஷம் கூட இருக்கிறவகைக்கு விரமத்துவம் ஏற்படச்சித்திருக்கும்? .... எ...கு

௨. ஆகாயம் முதலாகிய நஞ்சுடைய தேகபரியந்தம் உள்ள செகத்தெல்லாத்துக் கு உபாதான காரணமாயிருக்கிற ஆனந் தத்தைத் தவிர வேறல்லவென்று வேதமுந்தொன் னபடியினாலே அத்வைதம் பிரமமென்கிற து கூடும் .... எ...ம்

௩. இயல்பினாலே உண்டாக்கப்பட்ட கடங்களிலே உடைந்தின்றும்போ ல் செகத்துக்கு பிரமநிமித்தகாரணம் ஆ கக்கூடும்? .... எ...கு

௪. மணியிடத்திலிருந்து காணத்தபோ ல் பிரமத்தைவிட்டுச் செகத்து இராத்படியினா லே நிமித்தகாரணம் என்றுக் கூடாது உபா தான காரணம் ஆகவேணும். .... எ...ம

௫. காரணத்திலும் இன்றைச் செகத்து உண் டான்று ஆரம்பம் ஆகவோ பரிணாமம் ஆக வோ விவர்த்தம் ஆகவோ? .... எ...கு

Ch XIII.

பிதாவும் புத்திரனும் வேறாய்ப்பட்டு இருக்கக்க
ண்டாப்போல் காரணத்தைவிட்டுக் காரியம்
வேறுபட்டுக் காணாதபடியினாலே பிரங்கு
சலனத்திலே ஆரம்பபட்சங் கூடாது பால்
தயிரானாப்போல் காரணந் தன் உருக்கெட்டு
வேறு உருவு ஆகாதபடியினாலே பரிணாமபட்ச
முங் கூடாது. பழுதையே பாம்பாகத் தோற்றின
துப்போல் இருக்குந் தன் உருக்கெடாமல் வேறு
உருப்போலே தோற்றுகையினாலே விவர்த்தபட்
சமே சித்தாந்தம். .... எ-ம.

சீ. பிரங்கு சலனத்திலே விவர்த்தந்தா
னுங் கூடாது ?........................ எ-கு.

உ. நிரங்குசமா இருக்கிற ஆகாயத்தி
லே நீலநிறாதிகளைக் கற்பிக்கிறாப்போலே நிர
ங்குசமா இருக்கிற பிரமத்தினிடத்துச் செகத்து
விவர்த்தம் என்பதுங் கூடும். .... எ-ம.

சீ. அசங்கமா இருக்கிற பிரமத்துச் செகத்தை
எப்படிச் சிருஷ்டிக்கும் ?.................. எ-கு.

உ. இந்திரசாலக்காரன் இடத்திலே இரு
க்கிறமாயை இல்லாச் சாலத்தைக் கற்பிக்கிறா
ப்போலே பிரமத்தின் இடத்திலே இருக்கிறமாயா
சத்தி உண்டு அதுவே செகத்தைக் கற்பிக்கிற
து பிரமம் அல்ல. .... எ-ம.

சீ. மாயாசத்தியென்று ஒன்றுண்டென்றதா
லே அத்துவைதங் கெட்டுதே ?........ எ-கு.

உ. அந்தச் சத்தியும் பிரமத்தைத் தவிர
வேறில்லை ஆகையினாலே அத்துவைதத்துக்கு

Ch. XIII.

ஆனால் இல்லை .... எ. ம.

சிஷ். அப்படியானால் அக்ஞசத்தியும் இல்லை ? .... எ. கு.

உத். காரியங்கண்டபடியினாலே அக்ஞசத்தி உண்டு. .... எ. ம.

சிஷ். இந்த அசத்தம் எங்கே இருக்கின்றது, உண்டோ ? .... எ. கு.

உத். அக்கினியிலே இருக்கிறதாகிச் சத்தி அக்கினிதானேயும் மணிமந்திரங்களிலே அக்கினிக்கு ஆனாலும் ஆகவுங் காணவில்லையோ... எ. ம.

சிஷ். இப்படிப் பரிணாமமும் அல்ல பிரமத்தைத் தவிரவும் அல்ல என்கிற மாயாசத்தி உண்டு என்கிறதற்கு என்னப்பிரமாணம் ? .... எ. கு.

உத். ஆன்மசத்தி உண்டு பிரமத்துக்கு என்கிறதைச் சுருதியும் வாசிட்டமும் பிரமாணம் .... எ. ம.

சிஷ். வாசிட்டத்திலே எப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது ? .... எ. கு.

உத். வசிட்டர் ராமனுக்குப் பிரமத்தின் இடத்திலே ஆன்மசத்தி உண்டு ஆன்மசத்தியினாலே பிரமந்தானே பிரபஞ்சமாய்த் தோற்றுகிறது அசரீரங்களிலே சித்தசத்தியும் வாயுவிலே சலனசத்தியுங் கல்லிலே கடினசத்தியுஞ் சலத்திலே சீதசத்தியும் அக்கினியிலே உஷ்ணசத்தியும் இது முதலான ஆன்மசத்தியும் பிரமத்தின் இடத்திலே காரியத்திலே காண்பிக்கிறதுபோலக் கொடுக்கிறதுக்கு முன் இந்த சத்தி முட்டையிலே குட்டிசாமாய்ப் பாம்பு இருக்கிறதுபோலவும் வித்தையிலே மரம் இருக்கிறதுபோலவும்

Ch. XIII.

காணப்படாமல் பிரமத்திலே இருக்கது என்றதே
த்-காலவிசித்திரத்திலே பூமியிலே பயிர்கள் முளை
க்கிறதுப் போல பிரமத்திற் சத்தியும் வெளியாக
கால் மெசகத்து என்கிற காரியம் கப்மாயவின்றக்கும்
என்ற அத்தியிலே மண்ணு உண்டாயிருந்து பின்பு செக்
த்தோடடசும் உண்டாயிருந்து பின்பு ஆகாசாதிகளு
உடைய உண்டாகத்தது என்கிற சிருமமெலாம் வால
கா(ரூ)ரூனம் போலே மூட்டைக்கு செசொன்னதே
அல்லாமல் உண்மை அல்ல என்று சொல்லுகிறது. எ.ம.

சிஷ். வாலகாரூரூனம் ஆவது தெரியவ
கேட்டார் ? .... ஏ.கு.

உ௬. அவசிரம் என்கிறபடத்திலே முன்ன
ராசகுமாரர்கள் உண்டு இரண்டுபேர் இளமேற
பிறக்கப் போகிறார்கள். அதெதன் இளமேல்தெ
ர்ப்பத்திலே வரப்போகிறன் புண்ணியவான்க
ளா இருக்கிற முன்னே ராசாக்களும் வேட்டை
க்குப் போன இடத்திலே ஆகாசத்திலே கல்ல
தோப்பு இருக்கிறது என்ற உண்மைகள் சொ
ல்லக் கேட்டு ஆகாயத்திலே போய்த் தோப்
பைக் கண்டார்கள் அவ்வடத்திலே முயல்
கள் கொம்பை. வெட்டி சிங்காசனமாய் உண்
டு கொண்டு இளமேல் வரப்போகிற பட்ட
ணத்திலே இன்றைக்கு பயிரேலிருந்தார்கள்
என்ற முகிந்தாத்தொன்ன கதையைக் கேட்டு
விசாரம் அற்று குழந்தையும் வெய்யனன்றே
கமழிருன் இந்த சமசார் கற்பனையும் விசாரம்

Ch XIII.

இவைகளுடைய உண்மையோலே சொல்லியிரு க்கிறதென்ன இதனுடைய உபதேசமோ யோமாயாசத்தியெனவை டம்மியினுத்தைவிட் டுத்துக்கு நாதுக்கு சொன்ன அந்தமா யாசத்தியைத்தானே நாமும் கேட்கிறோ ம். .... எ.ம.

சி. மாயாசத்திக்கு வடிவுண்டோ?.. எ.கு.

உத். காரியத்துக்கும் ஆதாரத்துக்கும் வடி வுமா யிருக்கும். .... எ.ம.

சி. காரியம் என்பதென்ன ஆதாரமென்ப தென்ன சத்தியில் இருக்கிறவடிவும் என்பதெ ன்னப்பட்ட இம்மூன்றையும் வேறுபிரித்துத் தெரி யக்கேட்கிறோம்?.. .... எ.கு.

உத். வாய்விளக்குமுண்டு உண்டான இருக்கிற கட்டமே காரியம் என்பது அதைக்கொண்டு மண்தானே ஆதாரம் என்பது கடசத்தி இந்த இரண்டு வடிவும் அல்லாத்தா இருக்கு ம். .... எ.ம.

சி. இந்த இரண்டு வடிவும் இல்லாத சத்தியை எப்படி இருக்குமென்று அறிகி றது எப்படி?.. .... எ.கு.

உத். அனிர்வசனீயம் .... எ.ம.

சி. இந்தக்கடசத்தி இன்னபடியென்று சொல்லப்படாதபடியினாலே அதுவே இல் லை?.. .... எ.கு.

உத். காரியோற்பத்திக்குமுன் இந்தச்சத்தி

Ch. XIII.

தனக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற மனதைக் கொண்டே ஜீவித்திருக்க நிமித்தகாரணமாயிருக்கிறது லாலாதிகள் சகாயமாய்வந்து கூடன் உடனே விகாரமாயிருக்கிற கூடவடத்தையை அவைத்து தனக்கு ஆதாரமாயிருந்த மனதைக்கு மனனை யென்கிற பேனைமாதிரிக்கூடம் என்கிறது தீனலே சத்தி இல்லை யென்ன கூடாது... ஏ. ம.

௬௰. மனனில் சத்திகாரியம் அதிதாக்கு நிலாவன் வேண்டுமேபோல பிரமத்தில் சத்தி ஜெநித்த அசிரதாக்கு நிமித்தகாரணம் ஆர். ? .... ஏ.. கு.

௨௬. கூட சத்தி உடைத்தான் மாயை சேடம் அனபடயிலே சைதன்யமா இருக்கிற கோலவன் வேண்டுமே, மாயாசத்தி உடைத்தான் பிரமத்து சர்வசித்த சைதன்யம் அனபடயிலே வேறெ நிமித்தகாரண மே தெவை இல்லை .... ஏ.. ம.

௬௰ மனன் எனுவை சத்தியன்வம் அதன் விகாரங்கடம் என்றும் லோகத்திலே பேருவகு சொல்லக்காணோம். எல்லாத்தையும் கூட்டகடம் என்றேசொல்லுகிறார்கள். அதிலே காரணம் ?........................ ஏ.. கு.

௨௬. விசாரியாத அஞ்ஞானமே காரணம். .... ஏ.. ம.

௬௰ விசாரம் ஆவதுஎது விசாரித்தவன் எத்தைக் கேடம் என்பன் ?.............. ஏ.. கு.

Ch XIII.

உத். காலவியாபாரத்துக்கு முன் மன்ன
ன்கிறபேரை வழங்குகிறபடியினாலே கடசித்த
துக்குமன் அர்த்தம். அல்ல காலவியாபா
ரத்துக்குப்பின் கடமென்ன வழங்குகின்பான்
டமும் மண்ணைத்தவிர இல்லாதபடியினாலே
கடசித்த்துக்கு அர்த்தம் மண்ணைத்தவிர
வும அல்ல என்று பார்க்கிறதே விசாரம இ
ப்படி விசாரித்தவன் கடமுஞ் சத்தியை
ப்போலே அனர்வசனியம் ஆனபடி
யினாலே அந்தச் சத்தியான் காரியம் என்று
அறிவன். .... ஏ...ம.-

சீஷ. அனர்வசனியத்தை சத்தி என்று
சொல்லவேண்டுமே அல்லாமல் கடம் என்று நி
ருவகிக்கிறது எப்படி ? .... ஏ..கு.

உத். இந்திரசாலக்காரன் இடத்திலே
சத்தி காணப்படாதபோது மாய்கை என்றும்
காண்பிக்கிறபோது கெந்தர்வசேனை என்றுஞ்
சொல்லப்படுகிறாப்போல மண்ணில் சத்தி கா
ரியமாய்க் காணப்படாதபோது சத்தி என்றும்
காண்பிவித்தபோது கடம் என்றுஞ் சொல்ல
ப்படும். .... ஏ...ட.

சீஷ. இந்த உத்திக்குப் பிரமாணம் உண்
டோ ? .... ஏ...கூ..

உத். இப்படி மாயாமயமா இருக்கிற
தெல்லாம் வாக்கினாலே சொல்லுகிறது மாத்திரமே
அல்லாமல் அர்த்தம் இல்லை எனவும் அவிகார

Ch. XIII.

மாயிருக்கிற மண் மாத்திரமே பொருள் என்னும் வேத
ஞ்சொல்லுகிறது. . . . . ஏ... ம.

சீஷ். ஒருகாலத்திலே சத்தியமென்றும் ஒருகாலத்தி
லே காரியமென்றுங் காண்பிக்கிற குடஞ்சத்திய
ம் என்று சாதிக்கரியாவிட்டால் விகாரம் எ
ப்படுகிறதும் ? . . . . ஏ... கு.

உத். ஒருவகைக்கும் ஆதாரமாயிருக்கின்
ற மண்ணைவிடாதே இருக்கப்படுவதனாலே வியா
பாரிக்கிறதும் மண்ணைவிடுத்துப்பார்த்தால் வா
க்கு மாத்திரமே அல்லாமல் இரண்டு காலத்தி
லும் ஒருபடித்தா இருக்கிற மண்போலே
பொருள் ஆகாது. . . . . ஏ... ம

சீஷ். விகாரம் என்றுங் குடம் என்றுஞ்
சொல்லப்பட்ட பொருளே பொய்யானால்
மண் என்று அறிந்த உடனே ஏன் காண
தே போகவில்லை ? . . . . ஏ... கு.

உத். விகாரம் பொருளும் அல்ல உண்
மையும் அல்ல என்று காணப்பட்டதே
தோற்றமாம் போன்று. . . . . ஏ... ம.

சீஷ். காரியம் பொய் என்று அறிந்து கொ
ண்டு பிரயோசனம் ஏது காணமற்போகவே
ண்டாமோ ? . . . . ஏ... கு.

உத். புருஷன் தன்னிருக்குஞ் சென்று தல
கீழாய்த் தோற்றினாலும் அவன் இல்லை பொ
ய் என்று அறிகிறது போல காரியந் தோன்
றினாலும் பொய் என்று அறிந்ததே இல்லை என்று

Ch. XIII

போன்று காணுமாற்போகிறது அல்ல அத்தொய்த
வாதிகளுக்கு இப்படிக் கொடுத்த அறிவு தானே
புருஷார்த்தம் .... ஏ...ம.

சங் இந்த திருஷ்டாந்தப்படிக்கு சகத்தை
யும் பொய் என்று உன்னிப்பார்த்துக் கொண்டுச்
சொல்லி எங்கே ஆகிலுஞ் சொல்லி இருக்கிறதோ ? .... ஏ...கு.

உத். மண் பொன் இரும்பு என்று மூன்று திருஷ்
டாந்தமுங் காரியம் எல்லாம் பொய் என்று பகுத்
து அறிகிறதுஞ் சாம வேதத்திலே சொல்லி இரு
க்கிறது .... ஏ...ம.

சங் கிடம் புருஷனுஞ் சத்தி என்றவரினை
மத்தி நிவே விவர்த்தத்துக்கு எப்படி திருஷ்
டாந்தம் ஆம் ? .... ஏ...கு.

உத். பால் தயிராய்ப்போலே பரிபாகிப்பட்டு
ப் போகாமல் மண் முதலானது திரிப்பி அழித்
தால் காரணமே மா இருக்கையினாலே விவர்த்
தத்துக்குத் திருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாம். ஏ. ம.

சங். இந்தப்படிக்கு சகத்தை எதாய்க் காண
வேணும் ? .... ஏ...கு.

உத் காரியம் எல்லாங் காரணம் ஆக்கவே
காண வேணும் .... ஏ...ம.

சங் சத்தியத்தை அறிகிற இடத்திலே அச
த்தியம் என்கிற அறிவு எப்படி வரும் ? ..... ஏ..கு.

உத். மண்ணை என்று அறிகிற இடத்திலே

Ch XIII

விகாரம் அசத்தியம் என்றும் அறிகிறதுபோல. ஏ..ம.

சி. மண்ணென்று எதுக்காக அறியவேணும். விகாரத்தை ஏன் மறைக்கவேணும்? .... ஏ..கு.

உ. உன்னை உள்ளபடி பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததை உண்டென்று பார்க்கிறதே அனர்த்தம். .... ஏ..ம.

சி. ஆனால் சகல பிரபஞ்சத்தையுஞ் சோதித்துப்பார்க்கவேணுமோ? .... ஏ..கு.

உ. ஒரு கடத்தை மண்ணென்று அறிந்தவர்கள் லோகத்திலே உண்டான பாண்டமெல்லாம் மண் என்று வகுப்பதுபோல ஒருவிஷயத்திலே உண்மை உன்னிப்பார்த்து பிரமம் என்று அறிந்தால் சகல பிரபஞ்சமும் பிரமம் என்று வகுப்பாரும் .... ஏ..ம.

சி. பிரமத்துக்கு லக்ஷணம் ஏது சத்துக்கு லக்ஷணம் ஏது? .... ஏ..கு.

உ. சத்துச்சித்து ஆனந்தம் மூன்றும் பிரம லக்ஷணம் நாமரூபம் இரண்டுஞ் சகத்து லக்ஷணம். .... ஏ..ம.

சி. கடத்திலுண்டானத்தைப்போல இவ்விடத்திலுஞ் சத்தியின்றி சத்திக்கு ஆதாரம் இன்றி சத்தியின் காரியமான விகாரத்தைப்பிரித்துக்காட்டும்? .... ஏ..கு.

உ. இன்னபடி என்று நிரூபிக்கப்படாத மாயைதானே சத்திபிரமந்தானே சத்திக்கு ஆதாரம் இது விகாரமா இருக்கிற பிரமத்தின் இடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே

Ch. XIII.

சத்தியின் காரியமான விகாரம்........................ எ..ம.

சீஷ். இந்தமாய்கை எந்த அடைவிலே விகாரத்தை
அடைந்தது?........................ எ...கு.

உத். இரு உடைக்கு முன் இன்னது என்று காணப்
படாமல் அவ்வியாகிருதமாக இருந்த இந்தமாய
கை முந்த முந்த ஆகாயம் என்கிற விகாரத்தை அடை
ந்தது........................ எ.....ம.

சீஷ். கடவிகாரத்துக்கு மண்ணே சொரூபமாய்
க்காணப்பட்டாப்போல ஆகாச விகாரத்துக்
கு பிரமமே சொரூபம் என்கிறதைப் பகுத்துக் காட்
டவேணும்?........................ எ...ரு.

உத். அத்தியாதிப்பிரியத்தைத் தவிர அவகாசம்
என்கிற சொரூபத்துக்கும் ஆகாசம் என்கிற நாம
த்துக்கும் சொரூபம் இல்லாதபடியினாலே நாம
ரூபம் இரு உடையிலே உண்டாய்ப் பிரியத்தி
லே அழிகிறது கொண்டு இந்த இரண்டும் மித்
தை என்று மண்போலே சச்சிதானந்தம் எப்போ
தும் நிலைபெற்று இருக்கையினாலே பிரமமே சத்
தியம் என்னும் பகுத்து அறி........................ எ...ம.

சீஷ். ஆகாசத்துக்குப் பிறந்தின விகாரங்கள்
எது அதிலே சச்சிதானந்தத்தைக் காண்கிறது
எப்படி?........................ எ...கு.

உத். வாயு அக்கினி அப்பு பிருதிவி சத்தி
கள் அன்னம் புருஷன் மிருகாதிகள் எல்லாம்
விகாரம் என்பது இப்படி வெகுவிதமாயிருக்கப்
பட்ட நாமரூபங்கள் எல்லாஞ் சச்சிதானந்
த்தை விட்டுக் காணாதபடியினாலே இந்தக்காரியங்
சச்சிதானந்தமென்கிறதிலே சந்தேகம் இல்லை. எ-ம.

Ch XIII.

சி. சச்சிதானந்தத்தை விட்டதே இருக்கிறபடி யிலே நாமரூபமும் நித்தியமாய் ஆகட்டும்? ஏ..கு.

கு. உண்மைப்பார்த்தால் இல்லாத நாமரூபங்கள் சத்தியமாயிராமல் பிரமத்தின் இடத்திலே தோன்றி அழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணி அவைப் பிரித்துக்கொள். .... ஏ..ம.

சி. விவேகம்பண்ணிப்பார்க்கிறது எப்படி? .... ஏ..கு.

கு. அலை நுரைகள் சமுத்திரத்திலே உண்டாய் சமுத்திரத்திலே இருந்து சமுத்திரத்திலே லயமாகிறதுபோல. .... ஏ..ம.

சி. எப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபமுன்னிற்கிறது அது போகிறதற்கு உபாயம்? .... ஏ..கு.

கு. வழியில் துரும்புபோல் நாமரூபத்தைக் கண்மையாய்ப் பாராமல் அவமதிபண்ணிப் போட்டுப் பார்க்கிறதினாலே சச்சிதானந்தமாய் ஆதாரவோடே பார்த்து இருக்கப்பட்ட ஒருங்காலம் நித்தியம் ஆதாரவோடே கூட அப்பியசிக்கிறபோது நாமரூபம் இன்னவிடம் என்று காணாதே போம் அத்வைதநிஷ்டைப்பட்ட சீவன் முத்தன் ஆவன். .... ஏ..ம.

சி. நாமரூபம் போம் என்கிற உவமை எதிலே திட்டப்பட்டது? .... ஏ..கு.

கு. நாமரூபத்தைக் கண்டவுடனே மண்ணின் சத்தி அனேகம் போய் காணச்செய்கிற டத்தைப் போலவும் சித்திரசத்தி அதுகூட தோன்றுவதாகக் காணச்செய்கிற த்தைப் போலவும் பிரம

Ch. XIII

தின் இடத்திலே மாயை சிருஷ்டித்த பொய்யல்
லோ இந்திரியம் என்று எந்நேரமும் பார்த்து அதி
சயப்பட்டால் நாமரூபம் பொய் என்றறியப்படு
ம் .... எ.. ம.

சிஷ். நித்திரை எப்படிக் கடாத சொற்பனத்தை
ச் சிருஷ்டிக்கும் ? .... எ.. கு.

உத். சொற்பனத்திலே தானே ஆகாயத்திலே பறக்
கவும் தன் தலையை வெட்டித் தன் கையிலே தூக்கிப்போ
கவும் ஒரு நாழிகைக்குள்ளே அநேக வருஷம் வந்து
போகவுஞ் செத்துப் போன புத்திராதிகள் திரும்ப வந்
திருக்கவுங் காண்கிறது எல்லாங் கூடாத காரியம்
அல்லவோ. .... எ.. ம

சிஷ். அதிலே பிரம விசாரம் ஏதாகுது ? .. எ.. கு.

உத். நித்திரைக்கே இந்த சத்தி உண்டானால்
மாயாசத்தி அந்த நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்
தின் இடத்திலே சடங்களுஞ் சிதாபாசர்களென்கி
ற விகாரங்களைக் கற்பிக்கிறது அதிசயம் அல்ல.. எ.. ம.

சிஷ். இந்த விகாரமும் பிரமமுங் கலந்து தோற்று
கிற இடத்திலே என்ன சத்தியமும் என்ன மித்தை
யுமாகப் பார்க்கிறது எப்படி ? .... எ.. கு.

உத். எவைகளுஞ் சாமானியமாயிருக்கிற புடவை சத்தி
யம் என்றும் அதிலே தனித்தனியே காணப்பட்ட சித்திர
ம் மித்தை என்றும் அறிகிறது போல் எவைகளுஞ் சா
மானியமாகத் தோற்றுகிற சச்சிதானந்தம் சத்தியம்
என்றும் அதிலே தனித்தனியே தோற்றுகிற நாம
ரூபத்தை மித்தை என்றுங் கண்டு உபேட்சிக்கவே
ணும். .... எ.. ம.

Ch XIII

1 தொழிற்பட்டவனே தானெனத் தோற்று-
கையாலே தன்னை அசங்கனென்று அறிகிறதெப்
படி? .... ஏ... கு...

உ. கனாத்திலே தனக்குமாய்த் தோற்றுகிறதையும்
அதைத் தான் அல்ல என்று தன்னிடமாகவே பிரி-
க்கிறது தானென்று சந்தேகம் அற இருக்கி-
றதுப்போல் மூன்று அவஸ்தையிலும் கர்த்தாவாய்
நடத்துவிக்கிறது தான் அல்ல என்று உபேக்ஷி-
த்து இருக்கிற சாட்சியாய் இருக்கிறதைத் தா-
னென்று சந்தேகம் அற்று இருக்கவேணும். ஏ. ம.

௨. மனத்திலே அவசியமாய் மீண்டு வருகிற
பிரபஞ்சகாரியத்தை உபேக்ஷை பண்ணுகிறதெப்
படி? .... ஏ... கு...

உ. சித்தத்துக்கு ஒருக்கால் வெவ்வேறாய்
வருகிற மனோராச்சியத்தை சகலமும் அப்பட்ட-
மே உபேக்ஷிக்கிறதுப்போல் வாலிபத்திலே எல்லா-
னனம் வாராமல் எவனுக்கிலே வாராத்தகம்
வேணும் என்றும் வாராமல் சொன்னையத்தினம்
இன்னதுக்கு வேணும் என்றும் வாராமல் மனோ-
ராச்சியம் போலே அதுவே அனைத்தும் அசங்கனே
அழிந்து போகிறபடியாலே காமம் நீக்கித்தான்
இருக்கும் பொய் என்றே உபேக்ஷிக்கவேணும்.. ஏ. ம.

௩. இப்படிச் சிவாத்மனாய்ப் பிரபஞ்சத்தை
உபேக்ஷிக்கச் சொன்னால் சரீரமாகும் எப்படி
கூடுக்கும்? .... ஏ... கு...

உ. கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நடப்பிக்கும்
.... ஏ... ம..

Ch. XIII

சிஷ். ஒருக்கால் பாலன் என்றும் ஒருக்கால் கிழ
வன் என்றும் நோவாளியாக வருகிறதேது, தனை
க்கொண்டிருக்கையிலே தான் சாக்ஷியாக இருக்கி
ற சைதன்னியம் எனக்கு மனதிலே எப்படித்தி
ப்பமும் என்கிறது எப்படி? .... ஏ... கே.

உத். வெவ்வேறு சல்லிர்வாசங்கள் எழுத்தாலும்
குடிலேயிருக்கிற பருவங்கள் அசையாதது போல.
நாம் பெலக்கும் வெவ்வேறே பரிபாகப்பட்டாலும் சா
க்ஷியாக இருக்கிற சின்மாத்திரமே நாம் என்ற அ
றிய. .... ஏ... ம.

சிஷ். இந்தப்பாவனை முதிர்ந்தால் கிலேசப்பட
இருக்குமோ? .... ஏ... கே.

உத். கினாவுடையிலே தோற்றின்பட்டதும்
போல் சச்சிதானந்தத்திலே தெகத்துக்கதோணும்... ஏ. ம.

சிஷ். நாம் பெம் அல்லோ முத்தித்தோற்றமிருக்கு
அத்தை உபேட்சிக்கிறது எப்படி? .... ஏ... கே.

உத். கினாவுடையைக் காணுமல் விர்த்திவிம்பத்
தோறுதுபோல் சச்சிதானந்தத் தோற்றமல்
விர்த்திவிம்பத் தோற்றமாட்டாது. அகையாலே
முத்தித் தோற்றுவிக்கிற சச்சிதானந்தத்தைப் பார்த்து
மேல் நாம் பெத்திலே புத்தி நாடாமல் நினைத்தி
ருல் தடைப்பட்டுத் தொய்த்திமாக அத
தொய்த்துப் பிறம் சித்தானந்த மிகுதியும் இந்த நிலை
யிலே தானே எல்லாரும் நின்று இளைப்பாறிக்
கடவார்கள் .... ஏ... ம.

பிறம்ம வேதப்பிரமையவத்தை மனிசாய
னக்கோசந்து கெடுகாயால் கொடுசப்பிரதிவசதி

Ch XIII

திருத்தாப பிரவசநத்தி ரோணைந்திரு உசுசாசுதெ
தோதாவதி சோயக் தெவத்தி தீ..

பதின்மூன்றுவது.

அத்துவிதானந்தம்.

முற்றும்.

பதினாலாவது

வித்தியானந்தம்.

௧. யோகத்தினாலும் ஆத்மானந்தவிவேகத்தி
னாலும் அத்வைதானந்தத்தினாலும் பி
ரமானந்தங் கண்டவனுடைய வித்தியானந்தத்தை
நிருபிக்கிறேம். வித்தையானந்தம் அது எது அது
எத்தன்மையாயிருக்கும் ?.................. எ...கு.

௨. விஷயானந்தம்போலே வித்தை ஆனந்தமு
ம் துக்கங்கள் விருத்திரூபமாயிருக்கும் என்னும்
துக்கநிவிர்த்தி என்னல் காமியலாபம் என்னல்
கிருதகிருத்தியம் என்னும் அடையவேண்டியது
எல்லாம் அடைந்தோம் என்னும் நான்குவித
மாயிருக்கும் .... எ...ம

௩. துக்கம் எத்தனை விதம் அது ஞானத்தினாலே
எப்படிப் போச்சுது. காமியம் எத்தனை விதம் ஞா
னத்தினாலே எப்படி அடையப்பட்டது. கிருத்
தியம் எத்தனை விதம். அது ஞானம் வந்துகொண்டு
எப்படிச் செய்து முடிந்தது அந்த அடைய
ப் போகிறது யுத்தியாலும் எது அது ஞானத்தி
லே எப்படி அடையப்பட்டது என்கிறீர்கள்.
.... எ...கு.

௪. இகலோகத்துக்கம் என்றும் பரலோக
துக்கம் என்றும் துக்கம் இரண்டுவிதமாயிருக்கும்
ஆத்மாவே நான் என்று அறிந்தால் போசிக்கி

Ch. XIV.

றவன் இல்லாதே போகிறபடி உயிரையும் நம்போம்
பொய்யாக அறிகதால் போக்கியம் இல்லாதபடி
உயிரையும் போக போக்கியங்களை கடந்து வருகிற
இகலோகத்து கண் போக்த்து தாமரை இலையில் த
ண்ணீர் ஒட்டாதது போல ஞானியை ஆகாமிய
கன்மம் பற்றாதபடி உயிரையும் அக்கினியில் இட
ட பஞ்சு போலே ஞானிக்கு சஞ்சிதகன்மம் வெ
ந்து போனபடி உயிரையும் புண்ணிய பாவ இச்சையா
ய் வருகிற பரலோகத்துக்கும் போக்குதானென்று நிக
க்கிவிட்டு சொல்லப்பட்டது காமியம் பதி
னெழுவிதம் உண்டு அதெதென்றால் அறுகு
இன்னம் உடையவரை அனேகந்துட்காத்தி
மாய் பஞ்சாக்ஷரம் கொடுத்து பூமண்டலமும் ரெ
ரைக்கிறாய் ஆண்டு பொசிக்கிற தெருமையே கா
னந்தம் இருக்கிறபடியே புண்ணிய பாவத்தி
லே கெந்தவென்றவன் மனுஷகந்தவென் இவன்
ஆனந்தம் மனுஷன் ஆனந்தத்திலே நூற்றுதர
அதிகம் பூலோகத்து புண்ணியத்திலே கந்த
ருவபத்தை அடைந்தவன் தேவகந்தருவன் இவ
ன் ஆனந்தம் மனுஷ்ய கெந்தருவன் ஆனந்தத்தி
லே நூற்றுதர அதிகம் இந்த நூறுதர ஆனந்
தம் பிதிர்லோகத்தில் பிதிர்வன் ஆனந்தம் இதிலே
நூறுகொண்டது கற்பாதியிலே தேவரைப்பிற
க்க ரிஷிகளின் ஆதிதேவானந்தன் இந்த கற்பத்
திலே அசுவமேதம் முதலான கன்ம பண்ணி உன்
னதப்பதத்தை அடைந்தவன் கன்மதேவன் இவன்

Ch. XIV.

ஆனந்தம் நூறத்திற்கு அதிகம் இதில் மாத்திரம் அதி
கம் பிருதேவானந்தம் இதில் நூறுகொண்டது
இந்திரானந்தம் இதில் நூறுகொண்டது பிரு
செஸ்பதி ஆனந்தம் இதில் நூறுகொண்டது வி
ராட்புருஷன் ஆனந்தம் ஆக இந்தப்படி வா
க்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டின ஆனந்தம் ப
தினொன்று சொல்லப்பட்டது, வாக்குக்கும் மன
துக்கும் எட்டாத ஆத்மானந்தத்தை அடைந்
த ஞானிக்கு ராகத்வேஷாதிகளோடே கூடி
இருக்கிற இந்தப்பதினொரு ஆனந்தத்தையும்
கிராய்க்கின்ற தேனைப்போலே தோஷங்களுடனே
ஒத்துப்படுகிறதையும் இதனையும் இந்திரசாலமாய்
க்காண்கையினாலும் இதனைப்பெற இருந்து பொ
ருகிறது நாம் பிரமன் தானே என்கிற அனுச
ந்தானத்தாலும் அவர்களைப்போலே கிஞ்சித்தும் அன்
னியில் ஞானிக்கு சகல போகமும் பிரமைக்கவந்
து இகலோகத்தைக் குறித்தும் பரலோகத்தைக்
குறித்தும் மோட்சத்தைக் குறித்தும் கிருத்தியம்
இன்னவிதம் உண்டென்னும் அதெல்லாம் ஞானி
க்குத் தீர்ந்து முடியாகப் பின்னி முடிந்ததென்
னும் அடையப்போகிறது புருஷார்த்தம் பிரமம்
என்னும் அது அப்பொழுதுக்கு ஞானத்திலே
அடைந்தது வருப்பற்றது என்னும் இப்படி
இந்த நாலுவகையுந் திருப்தி தீபத்திலே வெ
ட்டவெளியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

Ch. XIV

அந்தையும் இவைவிட்டதிலே கண்டுகொண்டு வேணும். ....ரு.....ம்.

இப்படி விருத்தியானந்தத்தைச் சொல்லப் பட்டது இந்த நிலவரும் ஆனந்த பிரமாணப்பி யாசகம் பண்ணவேண்டியது. ——

பதினாலாவது

விருத்தியானந்தம்.

முற்றும்.

Ch. XV.

பதினைந்தாவது

விஷயானந்தம்:

பிரமானந்தத்திலே ஏகதேசமாய் பிரமானந்தத்துக்கு வழியாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை விசாரிக்கிறோம். விஷயானந்தம் ஆவதெது அது எவ்விதத்திலே காணலாம்? .... எ... கு.

கு. விருத்தியிலே பிரதிபிம்பித்த ஆனந்தம் விஷயானந்தம் அத்தை விவேகத்தினாலே காணலாம். .... எ... ம.

சீஷ. எல்லா விருத்தியிலும் ஆனந்தம் ஏன் பிரதிபிம்பிக்க இல்லை? .... எ... கு.

கு. ஜலத்திலே பிரதிபிம்பித்த சந்திரன் குழம்பின ஜலத்திலே சாமான்னியமாய்த் தோற்றுகிறாப்போலவும் நிர்மல ஜலத்திலே தெளிவாய்த் தோற்றுகிறாப்போலவுஞ் சில விருத்திகளிலே ஆனந்தந் தோன்றுவதுஞ் சில விருத்திகளிலே தோற்றுது... எ... ம

சீஷ. ஆனால் அந்தக்கரண விருத்தி எத்தனை விதம் அந்த விருத்திக்கு லட்சணம்? ..... எ... கு

கு. அந்தக்கரணத்துக்கு சாந்தவிருத்தி என்றும் கோர விருத்தி என்றும் மூட விருத்தி என்றும் விருத்தி மூன்று விதமாயிருக்கும். வயிராக்கியம் பொறுமை உதாரம் முதலானது சாந்தவிருத்தி

Ch. XV.

காமக்ரோதம் லோபம் முதலானது கோரவிருத்தி
மயக்கம் கலக்கம் பயம் முதலானது மூடவிருத்தி
.... ஏ... ம.

௪௰ பிம்பம் இந்த விருத்தியிலே எப்படிப் பிரதி
விம்பிக்கும் ?........................... ஏ... கே.

உத். கோரவிருத்தி மூடவிருத்தி இரண்டுங்கல
ங்கின விருத்தி ஆனபடியினாலே சித்துமாத்திரம்
பிரதிவிம்பிக்குமே அல்லாமல் ஆனந்தம் பிரதிவி
ம்பிக்கமாட்டாது சாந்தவிருத்தி நிர்மலம் ஆன
படியினாலே அதிலே சித்தோடே கூட ஆனந்
தமும் பிரதிவிம்பிக்கும். .... ஏ... ம.

௫௰ இதற்கு பிரமாணம் ?.......... ஏ... கே.

உத். கோரமூட விருத்திகளிலே ஆனந்த அனு
போகங் காணப்பட இல்லை சாந்தவிருத்தியிலே ஆ
னந்தசுகங் காணப்படுகிறது. .... ஏ... ம.

௬௰ கோரவிருத்தியிலே சுக அனுபோகம் இ
ல்லையென்கிறது எப்படி ?................ ஏ... கே.

உத். காமக்ரோதாதிவிருத்தியதிலே ஆசை
தோன்றும்போதே இது கிடைக்குமோ கிடை
யாதோ என்கிற துக்கங் கூட வருகையாலுங்
கிடையாதே போனால் துக்கம் அதிகம் ஆனபடி
யினாலேயுங் கெடுத்தவன் பேரிலே வயிர்த்தையவ
ன் கையிலேயும் அவர் கிட்டினதுக்கு கூடா
விட்டால் அதுகையாய் முட்டுகையினாலுங்
கோரவிருத்தியிலே துக்கமே அல்லாமல் சுக

Ch. XV.		
	மவுலெச்சம் இல்லை. .... எ... ம.	
கேவ.	சாந்தி விருத்தியிலே சந்தோஷயம் எப்படி ?....... எ... கே.	
உத	காமியம் வயித்த உட்டே ஞானத்திமான் விருத்தியிலே – அகம் பண்ணிக்கிற போகத்திலும் விருத்திசாந்தம் ஆனபடியினாலே சந்தோஷயந் தோற்றுகிறது இப்படி விருத்திய கினைத்தலக் கெத்தகக்கு ஆனந்தம் பிரதிவிம்பிக்கிறது. ஆகையினாலே சாந்த விருத்தி உண்டாம் எல்லாம் ஆனந்தந் தோற்றுகிறதிலே சந்தேகந் தேவை இல்லை....... எ... ம.	
கேஃ.	இப்படிப் பிரதிவிம்பிக்கிற பிரமத்துக்கு சொருபம் எத்தனைவிதமா இருக்கும் அந்த உபாதியிலே அந்தச் சொருபங் காணுமிருக்கும் ? ... எ.. கே.	
உத.	சத்து என்பவுஞ் சித்து என்பவும் ஆனந்தம் என்பவும் பிரமத்துக்கு மூன்று சொருபம் உண்டு மண்கல்முதலான சடங்களிலே சத்து மாத்திரந் தோற்றுமே அல்லாமல் மற்ற இரண்டுந் தோற்றாது. கோர விருத்தி மூட விருத்திகளிலே சத்துஞ் சித்துந் தோற்றும் ஆனந்தந் தோற்றாது – சாந்த விருத்தியிலே சத்துச் சித்து ஆனந்தம் மூன்றுந் தோற்றும்..... எ... ம	
கேவ.	மாயைக்கு எத்தனை சொருபம் உண்டு அந்தச் சொருபம் எதிலே தோற்றும் ?......... எ... கே...	
உத.	அசத்து என்பவுஞ் சடம் என்பவுந் துக்கம் என்பவும் மாயாசொருபம் மூன்றுவிதமா இருக்கு	

ச XV.

உபாதிகள் ஏதனிலே நடைப்பட்டது பிரமம் நி-
போதியாய்த் தோற்றுகிறது எதனாலே?... ஏ.. கு.

உத். சாக்ஷிவிருத்தி கொண்டே விருத்திமுதலா
ன சடங்கள் இதனை எல்லாம் பெத்திநக்கு உபாதி
யோகத்தினாலும் விவேகத்தினாலும் இந்த உபாதிகள்
எல்லாம் தள்ளப்படும் பின்னைத் திரிபுடை இல்லாத
படியினாலே நிர்போதியாய் ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்
கிற பிரமதத்வம் அகண்டானந்த வடிவாய்த் தா
னாகவே விளங்கும். .... ஏ.. ம.

இப்படிப் பிரமானந்தத்துக்கு வழிப்பா
டாகத்தானே விஷயானந்தத்தை நிரூபித்தோம்
அது வழியே எல்லாரும் மோட்சத்தை அடைய
க்கடவர்கள்

பதினைந்தாவது, விஷயானந்தம்.

முற்றும்.

ஸ்ரீகுரு. ஆத்மபோதஞ் சர்வம் ஆத்மாவே
க்ஷத்திய. ராஜா எழாம் பிரகரணத்தின் சுலோ-
நமோப பிரமவித் நமோ நமோப் பிரமவித நமோ
நமோப்பிரமம் வித்தியதானை பஞ்சதசப்பிர
கரணம். - முற்றும்.

The great sentences

1. सर्वं खल्विदं ब्रह्म "All this, truly is Brahm." Véd: Sára. 78.

2. तत्त्वमसि "Thou art that," or "That art thou." Véd. Sára. 95. 96.

3. अहं ब्रह्मास्मि "I am Bramha." Véd. Sára. 108.

एकमेवाद्वितीयं "One only without a second."
ऐतदात्म्यमिदं सर्वम् "All this consists of that."
अद्वितीयवस्तु "That beside whom there is none else."